

El aplec d'Orfeus

L'unio fa la força. L'home ~~no~~ necessita l'home. L'art és un dels majors vincles socials. La veu humana, que és l'instrument model, el perfecte per excel·lència, quan canta en conjunt és l'expressió més forta dels sentiments primaris de la humanitat. En l'art individual hi pot haver el sentiment inesfereble d'una ànima remouible i subtil. En l'art col·lectiu, quan aquest art es te per fonament l'esperit social, aleshores és expressió la més forta i la més essencial de l'ànima que aguantava un poble.

Musagui la raó d'èrer del
 Orfeon de Catalunya; ell és
 l'expressió autèntica del nostre
 sentiment de raça, i així com
 en can l'expressió i l'expressió;
 al mateix temps ^{el} ~~son~~ ^{en} l'aliment
 i nutició més eficaç per a
 la ~~seua~~ conservació, i desenvolupament
 i perfecció del fèr-
 rit objecte d'esperit nació-
 nal.

així doncs, en aquest nostre
 moment de redreçament de
 les nostres llibertats; en aquest
 nostre temps de reconstitució
 política; en aquests dies que
 en podríem dir d'aprenentatge
 de govern propi, en aquest mo-

ment delicadíssim i riuclat
 per a l'endevenir de la nostra
 Pàtria, que és de suprema importà-
 cia que tots els catalans
 aixequem els cors en
 l'amor a Catalunya, perquè
 perquè tota mala passió de-
 sapareixi, perquè tot amor
 propi, ambició i relucien-
 cia s'apagui de nostre
 poble, i que l'amor a
 Catalunya vincer i ar-
 borat, porti en port al
 triomf definitiu del nostre
 Renaixement. I per això
 el cant dels nostres orfells,

La cançó de la nostra ànima
 i del nostre esperit contada
 pel nostre poble, (que això
 i res més és l'obra
 d'aquells nostres homes
 populars,) i per això, diem,
 ara és l'hora que aquest
 cant encensuri fornerals,
 encandeixin tots els cors,
 neutralitzin les males passions
 que mai s'alten entre els ho-
 ments, fins enmig, de les
 malalties més nobles; és precis
 que tot hom faci rodona
 entorn d'aquests cantaires

abnegats, tots fills del poble,
que han après la cursa nostra,
per a que Catalunya arribi
de una ànima catalana
i no la relegui a gent estranya
per a que l'amos afequi la
mala herba del egoisme,
perquè el sentiment català
nasci imperi i amb mil
germans en porti a una
gran glòria d'una vera li-
bertat.

Un aplec d'orfeus
no és un orfeó. Un orfeó
ja és un aplec esplèndid
de bones voluntats en el

Cent, un aple^{ment} d'home,
 doncs; mais; per un aple^{ment}
 d'orfebre ja és un nuclei
 enorme de voluntat, ja
 és una conjunció gegantina;
 ja és un cordatge, una
 treua fortíssima ^{capaç}
 d'issir la bandera de l'ideal
 al cims més enlairat; i
 si aquest aplec és de germs
 d'un mateix pla, d'una
 matèria real o enconstrada,
 allavors aquesta conjunció
 té un caire amorós especial.
 És com un dinar de festa,
 Major d'una gran família,

Com una gran rodona entorn
de la llar encesa d'una gran
família patriarcal.

¡ Ja veïen quin sentit te,
cançons cantades del Vallès,
aquest aplec que anem a
realitzar al cor d'aquesta
~~sa~~ vostra vall, tan fresca
i luminosa, tan riallera,
que no més al recordar-la
~~ja el sentit~~ ja sentim una
plàcida alegria.

Ouport aplec te un sentit
fort de germanor íntima de
tots els cantaires vallerans; te
el sentit del nostre ves cant

8
popular, enemig d'errissat
d'aquest art vulgar modern
que moria i'enten i' que ^{pot} luita
a matar tot la venitut cata-
lana i' aviat ^{no} li aixafem
el seu cap pertigós amb el
crit suprem del nostre art
de roca. I rebut ^{quant aplec} ha de
tenir el ventit del cant de
la nostra restauració nacio-
nal, del cant que junta i'
a sermoneja tots els sentiments
d'amor a la Pàtria no volu-
ment de tots els fills d'a-
quest Vallès estimat, vius
de tots els catalans. 8

O guent aplec ha de venir, ^{enveja,} per
 que Catalunya vegi en els
 seus orfens un llac d'a-
 nió per a tots els seus fills, el
 ver accent de l'ànima i sen-
 timental de Catalunya que
 crida a tots en un sol
~~amor~~ cor i en un mel-
 lor per la glorificació de
 la nostra terra. *Am*

Que Déu sia amb nosal-
 tres perquè la nostra obra
 fructi i an bellament.

Manu Milet